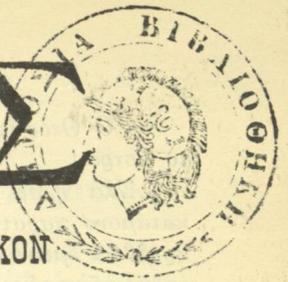

ΕΣΠΕΡΟΣ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΑΘΗΝΑΙ 1 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1903

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΕΤΟΣ Α΄ ΦΥΛΛΟΝ 17^{ον}

ΓΡΑΦΕΙΟΝ : 'Εν 'Αθήναις
'Οδός Τριπόδων ΙΙ
Συνοικία Πλάκας

ΔΗΜΗΤΡ. Κ. ΧΑΡΒΑΤΗΣ
Τὸ φύλλον τιμᾶται λεπ. 20

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ (προπληρωτέαι)
ΕΣΩΤΕΡ. ἑτησία δρ. 4.— ἑξάμ. δρ. 2.50
ΕΞΩΤΕΡ. » φρ. χρ. 5.— » φρ. χρ. 3.—

★ CHARLES DICKENS ★

ΟΝΕΙΡΟ ΠΑΙΔΙΟΥ

Ἐξοῦσε μὰ φορὰ ἓνα μικρὸ παιδί καὶ εἰρι-
γύριζε ἀπὸ τὸ ἓνα μέρος 'στ' ἄλλο μὲ τὸ κεφάλι
τον γεμάτο σκέψεις. Εἶχε μίαν ἀδελφή, ἡ ὁποία
κι' αὐτὴ ἦταν παιδί καὶ παντοεινὴ του σύντρο-
φος.

Μαζὶ ἐθαύμαζαν ὅλην τὴν ἡμέραν τὰ πάντα·
ἐθαύμαζαν τὸ κάλλος τῶν λουλουδιῶν· ἐθαύμα-
ζαν τὸ ὕψος καὶ τὸ γαλάζιο χρῶμα τ' οὐρανοῦ·
ἐθαύμαζαν τὸ βάθος τοῦ λαμπεροῦ νεροῦ· ἐθαύ-
μαζαν τὴν καλωσύνην τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος εἶχε
κάμει ἓνα τόσο ὠραῖο κόσμον!

Κάποτε ἔλεγε τὸ ἓνα 'στ' ἄλλο :

— " Ἄν πέθαιναν ὅλα τὰ παιδάκια τῆς γῆς,
δὲν θὰ λυπόντουσαν τὰ λουλούδια καὶ τὸ
νερὸ κι' ὁ οὐρανός ;

Εἶχαν πεποιθήσι ὅτι θὰ λυπόντουσαν.

— " Ἐπειδὴ, ἔλεγαν, τὰ μπουμπούκια εἶναι
παιδάκια τῶν λουλουδιῶν καὶ τὰ χοριτω-
μένα θανάκια ποῦ τρελλοπαίζουν 'στὰ πλαγὰ
τῶν λόφων εἶναι παιδάκια τοῦ νεροῦ, καὶ
τὰ μικρὰ-μικρὰ λαμπερὰ σημεῖα ποῦ παί-
ζουν τὸ κρυφτὸ 'στὸν οὐρανὸν ὅλη τὴ νύ-
κτα, εἶναι βέβαια τὰ παιδάκια τοῦ οὐρανοῦ
καὶ ὅλα θὰ λυπόντουσαν, ἂν οἱ μικροὶ συν-
ἀδελφοὶ των, τὰ παιδάκια τῶν ἀνθρώπων,
δὲν ὑπῆρχον πλέον.

" Ὑπῆρχεν ἓνα ὠραῖο λαμπρὸ ἄστρο, τὸ
ὁποῖον ἐφαίνετο 'στὸν οὐρανὸ πρὶν ἀπὸ ὅλα
τὰ ἄλλα, κοντὰ 'στὸ βέλος τῆς ἐκκλησίας,
'πίσω ἀπ' τοὺς τάφους. " Ἦταν μεγαλειότερο
καὶ ὠραιότερο ἐφανιάζοντο, ἀπὸ ὅλα τὰ ἄλλα,
καὶ κάθε βράδν τὸ ποραμόνευαν δρθὰ, κρα-
τούμενα ἀπ' τὸ χέρι, κοντὰ σ' ἓνα παραθύ-
ρο. " Ὅποιο τ' ἔβλεπε πρῶτο, ἐφώναζε :

— Βλέπω τὸ ἄστρο !

Πολλὲς φορὲς ἐφώναζαν καὶ τὰ δύο παι-
δάκια μαζὶ, γιὰτὶ ἤξευραν τόσο καλὰ πότε
θ' ἀνέτελλε καὶ ποῦ θ' ἀνέτελλε. " Ἐγειναν
λοιπὸν τόσο φίλοι μὲ τὸ ἄστρο, ὥστε πρὶν
πέσουν 'στὰ κρεββάτια τους, πάντοτε τὸ πα-
ραηροῦσαν ἀκόμη μὴ φορὰ γὰ νὰ τοῦ ποῦν

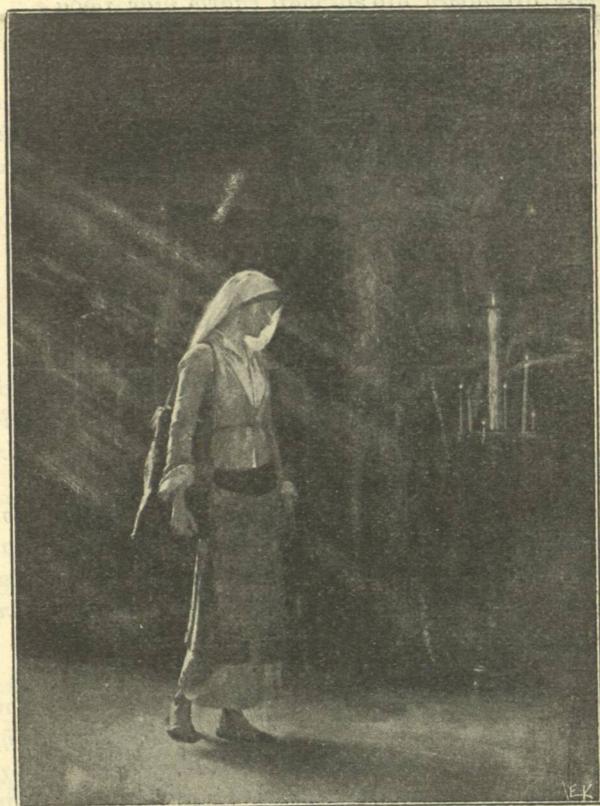
τὸ « Καλή ὀσπέρα » καὶ διὰν ἔστρεφαν γὰ
νὰ κοιμηθοῦν, συνείδηζαν νὰ λέγουν :

— " Ὁ Θεὸς ἄς εὐλογῇ τὸ ἄστρο ! . . .

" Ἀλλὰ ἐνῶ ἦταν ἀκόμα πολὺ νέα, ὦ ! τόσο
νέα, τόσο νέα, ἡ μικρὴ ἀδελφὴ ἐμαράθηκε σ' ἄν
φθινοπωρινὸ λουλοῦδι κι' ἔγεινε τόσο ἀδύνατη,
ὥστε δὲν 'μποροῦσε πειὰ νὰ κρατηθῇ κοντὰ 'στὸ
παραθύρο τὰ μαγευτικὰ βράδνα· καὶ τὸ παιδάκι
τότε λυπημένο ἔμενε καὶ παρατηροῦσε μοναχὸ ἀπ'
τὸ παραθύρι. " Ὅταν ἔβλεπε τὸ ἄστρο, ἔστρεφε καὶ
ἔλεγε εἰς τὸ μικρὸ ὠχρὸ ὑπομονητικὸ προσωπάκι,
ἐπάνω 'στὸ κρεββάτι :

— Βλέπω τὸ ἄστρο ! . . .

Τότε ἓνα χαμόγελο ζωγραφιζόταν ἐπάνω 'στὸ
μικρὸ ὠχρὸ ὑπομονητικὸ προσωπάκι καὶ μὴ
ἀδύνατη μικρὴ φωνὴ ἔλεγε :

" Στὴν Ἐκκλησιὰ (" Ἔργον Θ. Ράλλη).

ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΚΘΕΣΙΣ ΑΘΗΝΩΝ

—*Ο Θεός ἄς εὐλογῇ τὸν ἀδελφούλη μου καὶ τὸ ἄστρο!

Ἀλλὰ ἦλθε καιρὸς ποῦ τὸ παιδάκι ἔμεινε κατάμονο παρατηρῶντας, ἦλθε καιρὸς ποῦ τὸ κρεββάτι ἔμεινε ἀδειανό, καὶ ποῦ ὑπῆρχε μεταξὺ τῶν τάφων ἕνας τάφος μικρὸς, ὁ ὁποῖος δὲν εὐρισκόταν ἐκεῖ πρὶν καὶ τὸ ἄστρο πετοῦσε τότε πρὸς αὐτὸ μεγάλες φωτεινὲς ἀκτῖνες, διὰ αὐτὸ τὸ παρατηροῦσε μέσα ἀπ' τὰ δάκρυά του. Καὶ ἦσαν τόσο λαμπερὲς ἢ ἀκτῖνές του, καὶ φαινόταν οὐ χάραιζαν ἕνα δρόμο τόσο φωτεινὸ ἀπ' τὴ γῆ ὡς τὸν οὐρανὸν, ὥστε διὰ τὸ παιδάκι ἔπεσε ὅτι ἐρημὸς τὸν κρεββάτι, ὠνειρεύθη τὸ ἄστρο.

*Ὄνειρεύθη οὐ ἔβλεπε μὴ μὲν μεγάλη λειψία προσώπων, τὰ ὁποῖα ὠδηγοῦσαν ἄγγελοι σ' ὄλον τὸν φωτεινὸν αὐτὸ δρόμο. Καὶ τὸ ἄστρο ἄνοιξε καὶ ἐφάνερωσε ἕνα κόσμον φωτὸς, ὅπου πολλοὶ ἄγγελοι περιμέναν νὰ τοὺς δεχθῶν. *Ολοὶ οἱ ἄγγελοι ποῦ περιμέναν ἔστρεφαν τὰ κιννοβόλα μάτια τοὺς πρὸς τοὺς νεοφερμένους* μερικοὶ βγαίνοντας ἀπὸ τὰς μικρὰς σειρὰς ποῦ εἶχαν σχηματίσει, ἐρρίχοντο ὅτι λαιμὸς τοὺς, τοὺς φιλοῦσαν τρυφερὰ καὶ πῆγαιναν μαζί τοὺς ὅτι πηγὰς τοῦ φωτὸς, καὶ ἐφαινόταν τόσο εὐτυχημένοι, τόσο εὐτυχημένοι, ὥστε πλαγιασμένοι ὅτι κρεββατάκι του τὸ παιδάκι ἐκλαίγει ἀπὸ χαρὰ.

*Ἀλλὰ ὑπῆρχον πολλοὶ ἄγγελοι, ποῦ δὲν ἐπῆγαιναν μαζί μ' αὐτούς, καὶ μεταξὺ ὄλων ἕνας ποῦ ἐγνώριζε. Τὸ μικρὸ ὠχρὸ προσώπακι, ποῦ εἶχε ἀναπαυθῆ ὅτι κρεββάτι ἐπάνω ἦταν τώρα δοξασιμένο καὶ ἀκτινόβολο ἢ καρδιά του ὅμως τὸ ἀνεγνώρισε γὰρ τὴν ἀδελφή του.

*Ο ἄγγελος—ἢ ἀδελφή του ἔμεινε ὅτι ἐῖσοδο τοῦ ἄστέρους καὶ εἶπεν εἰς ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος ὠδήγει τοὺς νεοφερμένους.

—*Ο ἀδελφός μου ἦλθε;

Καὶ ἀπεκρίθη:

—*Οχι.

*Ἐκεῖνη ἔμεινε γεμάτη προσδοκία, διὰ τὸ παιδί, ἀπλώνοντας τὰ χεῖρα, ἐφώνησε:

—*Ἐδῶ εἶμαι, πάρε με!

Καὶ ἔστρεψε ἀπάνω του τὴν ἀκτινόβολη ματιά της—καὶ ἦταν νύχτα καὶ τὸ ἄστρο φεγγαβολοῦσε στέλνοντας μεγάλες φωτεινὲς ἀκτῖνες πρὸς αὐτό, καθὼς τὼβλεπε μέσα ὅτι δάκρυά του.

Καὶ τὸ παιδάκι ἐθεώρησε τὸ ἄστρο γὰρ ἄστρον ὅπου θὰ ἐπῆγαινε καὶ αὐτὸ μόλις ἐσήμαιεν ἢ ὦρα του, καὶ ἐσκέπτετο οὐ ἀνῆκεν ὄχι μόνο ὅτι γῆ, ἀλλὰ καὶ ὅτι ἄστρο, γιὰ τὸ ἄγγελος—ἢ ἀδελφή του ἐπῆγεν ἐκεῖ πρὶν ἀπ' αὐτό.

Ἐνα μικρὸ παιδάκι ἦλθε ὅτιν κόσμον, ἀδελφός τοῦ παιδιοῦ ἀλλὰ ἐνῶ ἦταν ἀκόμη τόσο μικροῦτικο καὶ δὲν εἶχε ἀκόμα προφέρει λέξι, ἐτέντωσε τὸ μικρὸ σωματάκι του καὶ πέθανε.

Πάλι τὸ παιδάκι ὠνειρεύτηκε οὐ τὸ ἄστρο ἄνοιγε καὶ εἶδε τὰς συναθροίσεις τῶν ἀγγέλων, τῶν ὁποῖων τὰ φωτερὰ μάτια παρατηροῦσαν ὅσες

μορφὲς ἐφθάναν ἐκεῖ. *Ο ἄγγελος—ἢ ἀδελφή του εἶπεν εἰς τὸν ὄδηγόν ἄγγελον.

—*Ο ἀδελφός μου ἦλθε;

Καὶ ἀπεκρίθη:

—*Οχι αὐτός, ἀλλὰ ἦλθεν ἄλλος.

*Ὅταν τὸ παιδάκι εἶδε τὸν ἄγγελον, τὸν ἀδελφὸν του ὅτι χεῖρα τῆς ἀδελφῆς του, ἐφώνησε:

—*Ὡ ἀδελφούλα μου, ἐδῶ εἶμαι, πάρε με!

*Ἐκεῖνη στήφηκε, τοῦ χαμογέλασε—καὶ τὸ ἄστρο φεγγαβολοῦσε.

*Ἐγενε νέος. *Ἄνθρωπος τῶν γραμμῶν ἐργαζόταν μὲ τὰ βιβλία του, διὰ ἕνα γέρος ὑπηρέτης ἦλθε καὶ τοῦ εἶπε:

—*Ἡ μητέρα σου δὲν ὑπάρχει πλέον! Φέρω τὴν εὐχὴν της εἰς τὸν ἀγαπημένον της νύκτα.

Τὴν νύκτα ἐκεῖνην εἶδε τὸ ἄστρο καὶ ὄλας τὰς συναθροίσεις τῶν ἀγγέλων καὶ ὅσων ἐφθάναν ἐκεῖ.

*Ο ἄγγελος—ἢ ἀδελφή του εἶπεν εἰς τὸν ὄδηγόν:

—*Ἦλθε ὁ ἀδελφός μου;

Καὶ ἐκεῖνος ἀπεκρίθη:

—*Ἡ μητέρα σου!

Μὴ μὲν μεγάλη κραυγὴ χαρᾶς ἀκούσθηκε μέσα ὅτι ἄστρο γιὰ τὴν ἢ μητέρα εἶχε ἐνωθῆ μὲ τὰ παιδιά της. Καὶ ὁ νέος ἀπλώνοντας τὰ χεῖρα, ἐφώνησε:

—*Ὡ μητέρα, ἀδελφή, ἀδελφέ, ἐδῶ εἶμαι, πάρε με!

Καὶ ἐκεῖνοι τοῦ ἀποκρίθησαν:

—*Οχι ἀκόμη!

Καὶ τὸ ἄστρο φεγγαβολοῦσε...

*Ἐγενε ἄντρας καὶ ἄσπριζαν τὰ μαλλιά του, καὶ ἦταν καθισμένος ὅτιν πολυθρόνα του, κοντὰ ὅτιν φωτιά, διὰ τὸ ἄστρο ἄνοιξε ἀκόμα μὴ φορά.

*Ο ἄγγελος—ἢ ἀδελφή του, εἶπεν εἰς τὸν ὄδηγόν:

—*Ἦλθε ὁ ἀδελφός μου;

*Ἐκεῖνος ἀποκρίθηκε:

—*Οχι, ἀλλὰ ἢ κόρη του.

Καὶ ὁ ἄντρας, ποῦ μὴ φορά ἦταν τὸ παιδάκι ἐκεῖνο, εἶδε τὴν κόρη του νὰ χάνεται, ἕνα οὐρανὸν πλάσμα, ἔπειτα ἀπὸ τρεῖς ἄλλους, καὶ εἶπε:

—*Τὸ κεφάλι τῆς κόρης μου ἀκουμβᾷ ἐπάνω ὅτι στήθος τῆς ἀδελφῆς μου, τὸ χεῖρ της ὅτι λαιμὸς τῆς μητέρας μου καὶ ὅτι πόδια της παίξει τὸ μικρὸ μου ἀδελφάκι. Θὰ ὑποφέρω τὸν ἀποχωρισμὸς της* ὁ Θεὸς ἄς εἶνε εὐλογητός!

Καὶ τὸ ἄστρο φεγγαβολοῦσε...

*Ἐτσι τὸ παιδάκι ἐγενε γέρος. Τὸ πρόσωπό του, τὸ ἄλλοτε λεῖον, ἦταν τώρα ζαρωμένο, τὸ βῆμά του ἦταν ἀργὸ καὶ ἀδύνατο, ἢ πλάτη του εἶχε στρογγυλεύσει. *Ἐνα βράδυ ποῦ εἶχε πέσει ὅτι κρεββάτι του καὶ τὰ παιδιά του ἦσαν ὀρθὰ κοντὰ του, ἐφώνησε, ὅπως μὴ φορά:

—*Βλέπω τὸ ἄστρο!...

* ALBERT GIM *

Ο ΓΑΜΟΣ ΕΝΟΣ ΔΕΙΛΟΥ

Τὸ τηλεγραφικὸν γραφεῖον τῆς πόλεως Π... εἶχε κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκεῖνην—εἶνε τώρα δώδεκα ἔτη—μεταξὺ τοῦ προσωπικοῦ αὐτοῦ ὑπάλληλόν τινα πρώτης τάξεως, ὅστις λίαν μὲν ἐπεθύμει νὰ νυμφεθῆ δὲν ἐτόλμα ὅμως νὰ ὁμολογήσῃ εἰς ἄτομον τι τὴν εὐλογον καὶ τὸσον ἀξιεπικρινον αὐτοῦ ἐπιθυμίαν. Ὁ Ἐδμόνδος, οὕτως ἐκαλεῖτο ὁ ὑπάλληλος, ἦτο δεῖλος, λίαν δεῖλος, ὁ ἀτολμώτατος τῶν θνητῶν.

Οἱ γονεῖς αὐτοῦ ἐντιμοὶ καὶ φιλόπονοι γεωργοὶ τῶν πέριξ τῆς πόλεως Π... ἤθελον καὶ αὐτοὶ ἐπίσης τὴν ἀποκατάστασιν τοῦ προσφιλοῦς τέκνου τῶν ἦτο κατὰ τὸν ἄνδρα: διέτρεχον ἤδη τὸ τρίκιστόν ἔτος τῆς ἡλικίας του, ἀλλ' ἐγνώριζον ἐπίσης καλῶς ὅτι ἦτο ἀνάριστος νὰ συνδέσῃ τὴν τύχην του μετὰ χωρικής τινας καὶ εἰς τὴν πόλιν ἔπρεπε νὰ ζητήσῃ δεσποινίδα τινὰ ἐκ τῶν εὐημερῶν καὶ ἀδρῶς προικιστοῦ, γνωριμίας εἰς τὴν πόλιν Π...

Ὁ Ἐδμόνδος, τοῦ ὁποῦ ἢ ὑπηρεσία συνίστατο, κυρίως εἰς τὴν ἀποστολὴν τηλεγραφημάτων εἰς Παρισίους καὶ παραλαβὴν τοιούτων ἐκεῖθεν, παρετήρησε πρῶτον τινὰ τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου, ὅτι ὁ ἀναποκρίτης τοῦ ἢ μᾶλλον ὁ συνάδελφός του τοῦ γραφεῖου τῶν Παρισίων, εἰς ὃν ἦτο ἀνατεθειμένη ἢ ὑπηρεσία τῆς ἀποστολῆς τηλεγραφημάτων διὰ τὴν πόλιν Π... μετετέθη καὶ ἀντὶ ἀνδρῶς ὑπαλλήλου διωρίσθη ὑπάλληλος γυνὴ τις μάλιστα ἀνύπανδρος διότι σὺν τὴν ἀνάγκην νὰ εἶπῃ αὐτῇ κατ' ἐπανάληψιν: «μάλιστα κυρία, καλὰ κυρία, ἐάν εὐαρεστήσῃς κυρία,» ἔλαβεν ἐπὶ τέλους τὴν ἐξῆς λακωνικὴν ἀπάντησιν: «Ὅχι κυρία: δεσποινίς.»

**

Ὅσον ὁ νεαρός μὲς ὑπάλληλος ἦτο εὐκατάπληκτος, ἀβέβαιος καὶ μικρόψυχος ὅταν εὐρίσκειτο ἐν παρουσίᾳ ἀνθρώπων, τοσοῦτον ἦτο ἐκτενής, τολμηρὸς καὶ διαχυτικὸς αἰσθημάτων ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς του. Προϊόντος τοῦ χρόνου ἐκτῆσται τὴν ἐμπιστοσύνην τῆς συναδέλφου του κατὰ τὰ βραχέα ἀλλὰ συχνὰ χρονικὰ διαστήματα τῆς ἀνέσεώς των, ἦτις ἐπετρέπετο εἰς αὐτοὺς μετὰ τὸν μεταβιβασμὸν τῶν τηλεγραφημάτων, καὶ παρὰ τοὺς κανονισμοὺς, οἵτινες ἀπαγορεύουσι τὰς ἰδιαιτέρας ταύτας διαλέξεις διηγήθησαν πρὸς ἀλλήλους μικρὰ ἐπιστάδια, ἀντὶ τῆς πολλὰ μυστικά.

«Ἀπόλεσα τὴν μητέρα μου ἐνῶ ἀκόμη ἦμην μικρὸν παιδίον, τῷ εἶπεν ὁ πατήρ μου ὡν λοχαγὸς εἰς τάγμα τι τοῦ πεζικοῦ ἐγένετο ἀπὸ τότε ἀπόστρατος μετὰ τὸν βαθμὸν τοῦ ταγματάρχου καὶ μετὰ εἰσήγαγεν εἰς ἐσωτερικὸν τι σχολεῖον, ὅπου ἔτυχε καλῆς παιδείας. Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν σπουδῶν μου ἔμεινα δύο ἔτη ἐν τῷ οἴκῳ μετὰ τοῦ πατρὸς μου, ὅστις δὲν εἶχε ἄλλα τέκνα. Κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ἐνησχολούμην εἰς τὰ περὶ τῆς οἰκονομίας οἰκονομίας ὅπερ μετὰ ἤρμοζε καλλίτερον ἢ νὰ ἐργάζωμαι ἐξω ἄλλ' ἐπειδὴ ἔδλεπον ὅτι ὁ πατήρ μου δὲν εἶχεν ἄλλο εἰσόδημα ἐκτὸς τῆς συντάξεώς του, ἦτις θὰ ἐτελεύτα μετ' αὐτοῦ, καὶ συνεπῶς μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ

Τὰ παιδιὰ του εἶπαν σιγὰ-σιγὰ:

—Πεθαίνει!...

Καὶ ἐκεῖνος ἀποκρίθη.

—Ναὶ πεθαίνει! Τὰ χρόνια μου μ' ἀφίουν πειὰ ὡς ἕνα φόρεμα νά! εἶμαι ὡς ἕνα παιδί ποῦ προχωρεῖ πρὸς τὸ ἄστρο. Τώρα, ὦ Πατέρα μου, σὲ εὐχαριστῶ ποῦ ἄνοιξε τόσο συχνὰ τὰς πύλας του γὰρ νὰ δεχθῆ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι μοῦ εἶναι τόσο ἀγαπητοὶ καὶ οἱ ὁποῖοι μὲ περιμένουν!...

Καὶ τὸ ἄστρο φεγγαβολοῦσε καὶ φεγγαβολεῖ ἄνω ὅτιν τάφο του!...

Σικάγον

ΑΓΓΕΛΟΣ ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ

ΠΑΡΑΞΕΝΕΣ ΣΚΕΨΕΙΣ

*Ἄν ἦνε ἀληθὲς ὅτι ὅταν θυμῶνται κανένα φερνίζεται, τότε εἶναι ἄτομον δὲν ἔπρεπε νὰ κἀνη τίποτε ἄλλο παρὰ νὰ φερνίζεται.

*Ὅταν ἀγαπῶμεν πολὺ δὲν προσπαθοῦμεν παρὰ ν' ἀνταγαπώμεθα ὅταν ἀνταγαπώμεθα ὅμως δὲν προσπαθοῦμεν ν' ἀγαπῶμεν πολὺ.

Μισοῦμεν τοὺς ἀντερραστὰς μας, ἐνῶ ἔπρεπε αὐτοὺς νὰ ἀγαπῶμεν ὑπὲρ πάντα ἄλλον. Εἶνε οἱ μόνοι ἴσως ἀνθρώποι μετὰ τοὺς ἐποῖους ἔχομεν τὰ αὐτὰ αἰσθήματα καὶ τὰ ἴδια... γούστα!!!

*Ὅσον αὐξάνει ὁ χρόνος τῆς Φιλίας, τόσο ἐλαττοῦται ἢ ἐντασις αὐτῆς.

*Ἡ καρδιά μερικῶν ἀνθρώπων μοιάζει μετὰ τὸν μαυροπίνακα ὅπως ἀπ' αὐτὸν σβύνονται τὰ γράμματα γὰρ νὰ γραφοῦν ἄλλα, ἔτσι καὶ ἀπ' ἐκεῖνην ἐξαιρέονται τὰ ἄτομα γὰρ νὰ γραφοῦν νέα.

Πολλοὶ αὐτοκτονοῦν διότι δὲν εὐρέθη κανεὶς νὰ τοὺς ἀγαπήσῃ. Εἶνε μωροὶ! Διότι ὑπὲρ πᾶσαν ἀγάπην ἔπρεπε νὰ ζητοῦν τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ, ὅστις ὡς ἀγαπῶν ὄλον τὸν κόσμον, δὲν ἦτο δυνατόν παρὰ νὰ ἠγάπα καὶ αὐτούς.

Δὲν εἶε τίποτε φοβερώτερον ἀπὸ τὸ νὰ θέλῃς νὰ μισῆς ἕνα ἄτομον καὶ ἢ καρδιά σου νὰ σὲ ἀγαπάσῃ νὰ τὸ ἀγαπᾷς!

*Ὁ ἀληθὲς ἀγαπῶν προτιμᾷ νὰ μὴ βλέπῃ τὸ ἀγαπώμενον ὄν, παρὰ νὰ τὸ βλέπῃ πλησίον ἄλλων.

Δύο αἰσθήματα δὲν μπορεῖ νὰ κρύψῃ ὁ ἄνθρωπος τὴν ὑπερβολικὴν ἀγάπην καὶ τὸ ἄσπονδον μῖσος.

Εἶνε παρατηρημένον ὅτι οἱ ὀλιγώτερον φιλοχρήματοι εἶνε οἱ ἀγαπῶντες καὶ τοῦτο διότι ἢ μία ἀγάπη ἀποκρούει τὴν ἄλλην.

Ἄθηναι.

ΤΑΚΗΣ

θα'έστερουμένη των αναγκαιών μέσωσ τῆς ὑπάρξεως, ἠναγκάσθην ν' ἀποταθῶ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν διὰ νὰ ἐφοδιασθῶ βιοποριστικοῦ τινος ἔργου.

—Τὸ βιοποριστικὸν τοῦτο ἔργον θὰ ἐγκαταλείψητε βεβαίως ἡμέραν τινὰ διὰ νὰ ὑπανδρευθῆτε, προσέθεσεν ὁ Ἐδμόνδος.

—Δὲν πιστεύω, ἀπήντησεν δὲν ἔχω σχεδὸν τύχην . . . μήτε προίκα, μήτε σύζυγον, τὰ γνωρίζετε καλλίτερον ἐμοῦ. Ἐργάτις τις, κόρη τις τοῦ λαοῦ ἐπιτυχῶσαι εὐκόλως ν' ἀποκατασταθῆ' δι' ἡμᾶς . . . δὲν ἔχει οὕτω τὸ πρᾶγμα. Πολλάκις κατὰ μόνος σκεπτομένη λέγω πρὸς ἑμαυτὸν ὅτι εὐχῆς ἔργον θὰ ἔπραττεν ἡ τύχη ἂν μὲ ἔθετεν εἰς τάξιν τινὰ κοινωνικὴν ταπεινωτέραν ἢ εἰς ἣν εὐρίσκομαι καί, ἀντὶ νὰ μὲ ἐφοδιάσῃ μὲ διπλώματα, νὰ μὲ μάθῃ κλειδοκύμβαλον καὶ ἄλλας τέχνας διασκεδάσεως, νὰ μὲ κάμῃ ἐργάτιδά τινα . . . ἐμὲ ἥτις ἡμῆν γεννημένη δια νὰ ζῶ ἐντὸς τῆς μικρᾶς μου οἰκίας περιποιουμένη τὸν σύζυγον καὶ τὰ παιδάκια μου! Ἴδού, ἀγαπητὲ Κύριε, ἐκεῖνο τὸ ὅποιον τυγχάνει ὁ πλέον ἐνθερμος καὶ ἱερὸς πόθος μου!

* *

Σκέπτεται πολὺ ὀρθῶς ἡ συνάδελφος, εἶπεν κατ' ἰδίαν ὁ Ἐδμόνδος, εἶτα ἐζήτησε τὸ ὄνομά τῆς, αὕτη δὲ εὐχαρίστως τοῦ τῷ εἶπε: «Μαρία Β . . .»

—Καὶ ποῖαν ἡλικίαν ἔχετε;

—Ὡ τὸν ἀγενῆ! προτείνει τις ποτε τοιαύτην ἐρώτησιν εἰς γυναῖκα;

—Ὡ τὴν φιλάρεσκον! Εἰς τί ὠφελοῦσιν αἱ κρυψίνοιαι αὗται ἀποῦ ὀφείλετε, καθὼς καὶ ἡμεῖς ὅλοι, νὰ ἔρχητε τὸ βαπτιστικὸν σπς;

—Εἶμαι εἴκοσι καὶ ἐξ ἑτῶν! Εἴσθε εὐχαριστημένος;

—Ἐλαβε θάρρος ὁ Ἐδμόνδος—ἦτο τόσον τολμηρὸς μακρόθεν!— νὰ τῆς ἐρωτήσῃ τὰ χαρακτηριστικά τῆς: ἂν ἦτο ὑψηλὴ ἢ κοντὴ . . .

—Μᾶλλον ὑψηλὴ.

—Καὶ λεπτή;

—Μάλιστα

—Ξανθὴ ἢ μελαχροινὴ;

—Ξανθὴ.

—Τοὺς ὀφθαλμοὺς γαλανοὺς;

—Ναί.

—Τὴν χεῖρα στρογγύλην καὶ παχουλὴν ἢ πολὺ λεπτήν καὶ μακρὰν;

—Ὡ! Ὡ! ἀρκιτὰ, κύριε! Ἔως ποῦ θὰ ἐπροχωρήτε, κύριε, ἂν σὰς ἀφινέ τις! . . . Κάμπετε λοιπὸν τὸν κόπον νὰ μὲ περιγράψητε καὶ σεῖς μὲ τὴν σειρά σας τὰ χαρακτηριστικὰ ὑμῶν.

—Εἰς τὰς διαταγάς σας, δεσποινίς!

Καὶ ὁ Ἐδμόνδος αὐτοστιγμὶ ἱκανοποίησε τὴν περιέργειάν τῆς ταύτην καὶ ὠμίλησε ὅσον τὸ δυνατόν ἀκριβῶς καὶ εὐπρεπῶς περὶ τοῦ ὑψηλοῦ ἀναστήματός του, τῆς μελαίνης κόμης καὶ τοῦ πώγωνός του.

* *

Ὁ ὑπάλληλός μας ὀλίγον κατ' ὀλίγον τοσοῦτον ἐμαγεύθη ἀπὸ τὰς διαλέξεις καὶ διασκεδάσεις ταύτας, ὥστε ἠράσθη τῆς μακρᾶν εὐρισκομένης συνομιλίας του καὶ μάλιστα ἀπεφάσισε νὰ ὑπάγῃ νὰ τὴν

ἴδῃ ἐκ τοῦ σύνεγγυς ἵνα βεβαιωθῆ ἂν πραγματικῶς ἦτο ὁμοία μὲ τὴν περιγραφὴν τῆς εἰκόνας τῆς τὴν ὁποῖαν τῷ εἶχε κάμει.

«Ναί, τῇ ἀληθείᾳ, θὰ ὑπάγω! Καὶ ἂν πράγματι εἶναι τόσον ὠραία . . . διατὶ νὰ μὴ ζητήσω τὴν χεῖρά τῆς; Εἶνε νεᾶνις τιμία, ἥτις παρέχει δείγματα θάρρους καὶ κρίσεως, ἥτις ἔχει καλὴν καρδίαν καὶ λογικὸν ὄρθον, ἥτις ἐπὶ τέλους κατατάσσεται ἀπὸ οἶκον ἐπιτραπῆ. Εἶνε ἀληθὲς ἐπίσης ὅτι δὲν ἔχει περιουσίαν, ἀλλὰ δὲν θὰ ἔχη καὶ ἀπαιτήσεις πολυδαπάνους. . . Δὲν θὰ πράξω ἴσως ἀσχημικὸν νυμφεύμενος αὐτήν. . .»

Καὶ χωρὶς νὰ εἰδοποιήσῃ τὴν Δεσποινίδα Μαρίαν ὁ Ἐδμόνδος παρεκάλεσε τὸν διευθυντὴν τοῦ γραφείου τῆς πόλεως Π . . . νὰ τῷ παραχωρήσῃ ἄδειαν δύο ἡμερῶν καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Παρισίους. Μὴ θέλων νὰ ἔχη οὐδεμίαν ὑποχρῶσιν ἀπέναντι αὐτῆς καὶ ἐπιθυμῶν νὰ φυλάξῃ τὴν ἀνεξαρτησίαν αὐτοῦ μέχρι τέλους τῆς ἐκβάσεως τῆς ὑποθέσεως, καὶ νὰ δύναται ἐλευθέρως καὶ εὐκόλως ν' ἀποσυρθῆ ἐξ αὐτῆς, ἂν παρ' ὅλας τὰς προσδοκίας του ἀπετύγχανεν, ὁ Ἐδμόνδος ἐσκέφθη νὰ κάμῃ τὸ ταξιδίον τοῦτο ἐν ἀγνοίᾳ τῆς συναδέλφου του καὶ νὰ τὴν ἰδῇ χωρὶς αὕτη νὰ τὸν ἰδῇ.

«Εἶμαι εὐχαριστημένος ἀπὸ τὸ ἠθικόν τῆς . . . ἂν δὲ καὶ τὸ φυσικὸν συμφωνεῖ—ἐγὼ ἀκριβῶς ὅστις λατρεύω τὰς ξανθὰς καὶ μάλιστα τὰς λεπτὰς καὶ ὑψηλὰς ξανθὰς— θὰ ῥιψοκινδυνεύσω εἰς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην».

[Ἐπεταί τὸ τέλος].

ΑΛΕΞ. ΑΝΑΝΙΑΔΗΣ

ΣΤΙΓΜΕΣ ΧΑΡΑΣ

Ταξιδεύει ἡ ψυχὴ μου μέσ' σὲ ῥόδινα κύματα
Κι' ὄλο χάρι τὰ ἄσπρα φτερουγίζει φτερά,
Ἐνα στέμμα ἀπὸ ἀστέρια τῆς φορεῖ ἢ χαρὰ
Καὶ μὲ πόθο κι' ἐλπίδα ἀγκαλιάζει τὸ ἄπειρο.

Καὶ δύο λέξεις θωραεὶ φωτεινὲς ἀστροκέντητες
Ἐστ' οὐρανοῦ τὰ γαλάζια τὰ πλάγια
Ποῦ θαμπώνουν τὰ ὑλά τῆς τὰ μάτια
Καὶ ποῦ λέν σ' ἀγαπᾶει ἡ λατρευμένη σ' ἀγάπη.

Δαύριον.

ΓΙΩΡΓΟΣ Ν. ΘΩΜΑΪΔΗΣ

Τὴν πρώτην ἐβδομάδα τοῦ προσεχοῦς Σεπτεμβρίου γεννῆσεται ὀριστικῶς καὶ ἄνευ ἐτέρας ἀναβολῆς ἐν τοῖς Γραφείοις μας ἡ ἐκκύβευσις τοῦ «Λαχεῖου τῶν Δώρων» τοῦ «Ἐσπέρου» (ἴδε φύλ. 1ον σελ. 7η). Κατὰ τὴν κλήρωσιν ταύτην θὰ λάβουν μέρος μόνον οἱ ἔχοντες πληρώσει ἐτησίαν συνδρομὴν ὥστε ὅσοι ἐπιθυμοῦν νὰ συμμετέξωσι καὶ αὐτοὶ εἰς τὴν κλήρωσιν, παρακαλοῦνται νὰ ἀποστείλωσιν ἡμῖν ἀμέσως τὴν συνδρομὴν των ὅπως τοῖς στείλωμεν τὸν ἀριθμὸν τοῦ λαχεῖου των καὶ ὅπως μὴ ἀποκλεισθῶσι τῆς κληρώσεως ταύτης.

ΥΠΟΨΗΦΙΟΣ ΑΡΧΗΓΟΣ ΚΑΡΔΙΩΝ

Ἐναλαμβάνω τὴν ἀρχηγίαν τῶν Καρδιῶν καὶ ἐπομένως κηρύσσομαι καὶ ἐγὼ Ὑποψήφιος Ἀρχηγὸς Καρδιῶν.

ΚΑΤΑΚΤΗΤΗΣ ΚΑΡΔΙΩΝ

Παγοδρομικὰ ἔλκυθρα ἐν Ῥωσίᾳ.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΗΜΕΡΑ ΑΥΤΟΧΕΙΡΟΣ

(ΑΠΟ ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΟΥ)

(Συνέχεια· ἴδε προηγούμενον φύλλον)

Ὡ! νὰ ἐγνώριζες, φίλε μου, τὰς νύκτας πῶς τὰς διηρόχουν, θὰ ἐκλαίεις! Ὁ ὕπνος μὲ εἶχεν ἐγκαταλείψει ἐντελῶς προσεπάθησα νὰ γίνω κύριος τοῦ ἑαυτοῦ μου, νὰ καταστειλῶ τὸ πάθος μου, ἀλλ' ἡ ἀγγελικὴ μορφή τῆς παντοῦ καὶ πάντοτε μὲ παρηκολούθει. Οὐδαμοῦ ἀνάπαυσις. Οὐδαμοῦ γαλήνη. Διατὶ ἐζῶν; Διατὶ νὰ γεννηθῶ; Τὶ μὲ ἠθέληεν ἡ φύσις; Τὶ σκοπὸν εἶχεν ἡ ὑπαρξις μου; Πρόσθετε εἰς αὐτὰ τὸ μαρτύριον καὶ τὴν ἀπογοῦπτευσιν μὲ τὴν ὁποῖαν πάντοτε ἐζῆσα καὶ ἔχεις τελείαν εἰκόνα τῆς φύσεώς μου. Θὰ ἐζῶν ἴσως, ἀλλὰ χθὲς τὸ ἐσπέρας συμβάν τι μοῦ ἐκράτυνε τὴν ἰδέαν τῆς αὐτοκτονίας. Δὲν ἠδυνάμην νὰ κοιμηθῶ· ἠγέρθην, ἐνεδύθην καὶ ἐξῆλθον. Ἀσυναίσθητως τὰ βήματά μου μὲ ἔφεραν πρὸς τὴν οἰκίαν τῆς· ἡ ὄρα ἦτο δωδεκάτη· εἰς τὴν ὁδὸν διαβάτης κανεῖς· ὑπὸ τὸ ἀμυδρὸν φῶς τοῦ φανοῦ διακρίνω εἰς τὸ κάτω πάτωμα τῆς οἰκίας τῆς καὶ ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ παραθύρου ἀνοικτοῦ μίαν σκιάν· οἱ παλμοὶ τῆς καρδίας μου ἦσαν ἀμέτρητοι· συνέχω τὴν ἀναπνοήν μου, πλησιάζω πρὸς τὸ παράθυρον ἀκροποδητὶ καὶ διακρίνω (ὦ! τοῦ ἀπαιδίου θεάματος) ἐκείνην ἡμίγυμνον, τὰ χεῖλην ἔχουσαν προσκεκολλημένα εἰς τὰ χεῖλην νέου τινός, ὠραίου ἀλθῶς! Αἱ τρίχες μου ὠρθώθησαν, τὰ γόνατά μου ἐκάμψθησαν, ἐξέβαλα ἐν βαθύ ἄχ! καὶ ἐξηπλώθην

ΥΠΟΨΗΦΙΟΣ ΑΡΧΗΓΟΣ ΚΑΡΔΙΩΝ

Ἐναλαμβάνω τὴν ἀρχηγίαν τῶν Καρδιῶν καὶ ἐπομένως κηρύσσομαι καὶ ἐγὼ Ὑποψήφιος Ἀρχηγὸς Καρδιῶν.

ΚΑΤΑΚΤΗΤΗΣ ΚΑΡΔΙΩΝ

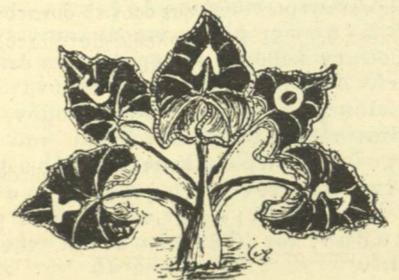
Ἡ συνέχεια τοῦ «Ἐρωτος τῆς Νηρηίδος» εἰς τὸ προσεχές.

ἐπὶ τοῦ λιθοστρότου

Τὶ συνέβη μετὰ ταῦτα, δὲν ἠσθάνθην, τοῦτο μόνον γνωρίζω ὅτι εὐρέθην ἐπὶ τῆς κλίνης μου πυρέσσων Ἄνωθεν τῆς κλίνης μου εἶναι ἡ ὀπλοθήκη τοῦ πατρός μου· λαμβάνω ἐξ αὐτῆς τὸ Ἀμερικανικὸν πιστόλιόν του καὶ τὸ θέτω ὑπὸ τὸ προσκεφάλαιόν μου. Αἱ σκέψεις μου συνεκεντρώθησαν εἰς τὸ ἐξῆς: δι' ἐμὲ Ἐκείνη ἐνέκλειε πᾶν ὅ,τι μὲ ἐκράτει εἰς τὴν ζωὴν, ταύτης ἐκλιπούσης, λόγος ὑπάρξεως δὲν ὑπάρχει δι' ἐμὲ, διότι ἐφ' ὅσον δὲν εἶχα γευθῆ τοῦ αἰσθήματος αὐτοῦ, ὅπερ καλεῖται ἔρωσ, ἐζῶν τώρα μηχανικῶς ὁπότε ἤρχισα νὰ ζῶ πράγματι, αἰσθάνομαι τὴν ζωὴν μου ταύτην ἀδύνατον. Βεβαίως δὲν ὑπῆρξεν ἄνθρωπος δυστυχέστερος ἐμοῦ, καὶ αὐτὸς ὁ θάνατός μου αὐτόχρημα εἰρωνία εἶναι, διότι τίς δὲν θὰ γελάσῃ, ὅταν ἀκούσῃ ὅτι ἀποθνήσκω ἐξ ἔρωτος; Ἴσως χύσῃς ἐν δάκρυ· θὰ εἶσαι ὁ μόνος, οἱ ἄλλοι θὰ πανηγυρίζουν τὸν θάνατόν μου, καὶ ἡ φύσις αὐτὴ ἀκόμη, μοῦ φαίνεται, ὅτι ἀναβάλλεται ἀπαλλαγσομένη ἀπὸ μίαν παραφωνίαν τῆς ὠραίας ἀλθῶς μουσικῆς ἀρμονίας τῆς ὁπωσδήποτε ἡμῶν περιττός, μᾶλλον ἐπιδεδυμένη. Εἰς σὲ ἀφῆνω τὰς τελευταίας θελήσεις μου· δὲν θέλω ἢ Ὀλγα νὰ μάθῃ τίποτε· θέλω τὸ φέροίτρον μου νὰ εἶναι κλειστὸν διότι θ' ἀποτροπιάζεται ὁ βλέπων με· δὲν θέλω ἄνθη, ὅπως συνήθως, δὲν μοῦ πρέπουν, θέλω εἰς τὸν τάφον μου νὰ γραφῆ: «γεννηθεὶς ἐκοιμᾶτο, ἀψυπνισθεὶς ἀπέθανεν».

Ἐδῶ μερικοὶ κόμποι, ἴσως κλάμματα δὲν ἀφήνουν νὰ φαίνεται καλὰ ἡ ὑπογραφή. . . .

ΚΑΛΥΒΗ ΤΗΣ ΕΡΗΜΙΤΙΔΟΣ

ΣΤΗΝ ΠΕΡΙΣΤΕΡΑ

Τόσην ώρα πού σέ βλέπω,
Περιστέρα μου λευκή,
Πού με πείσμα φερονήγεις
Γύρω γύρω στήν αδλή,
"Ακουσέ με, περιστέρα,
Μη πιστεύης τήν αδλή
Σέ αφήνει να σιωπής
Να σου πάρ' ένα φιλί.
"Εχω πείρα, έχω πάθη!!!
Περιστέρα πλουμιστή,
Πάλι λέγω μη σιωπής,
"Εχε δίκην, θα πιασθής.
Αθήναι 1903. ΙΩΑΝ. Χ. ΚΡΗΣΤΟΥ

Η ΛΥΠΗ ΜΟΥ

Όσάν τον Ίσκιο μου παντού
"Η λύπη μου μ' ακολουθάει,
Και στή χρυσή τήν άμουδιά
"Όπου τό κύμα ξεψυχάει,
Και στής άπάτητες κορφές,
Και σ'τά λειβάδια τ' άνθισμένα,
Και μέσ' σ'τοῦ κόσμου τή βουή
Αυτή κρυφά 'μιλεί με μένα.
Μαύρη, μικρή μου συντροφιά,
Πιστή σκιά μου πάντα θαύαι
Και μέσ' σ'τό μνήμά μου βαθειά
"Εσύ μαζύ μου θα κοιμάσαι.
Σάμος 1903. ΕΛΕΝΗ ΣΒΟΡΔΝΟΥ

ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΟΥ ΑΗΔΟΝΙΟΥ

"Απ' τ' αηδονιού τό στόμα τό γλυκό
σ' τής νύχτας τή μαγεία, βράδυ-βράδυ,
ένα τραγουδι ώραίο, χαρωπό
εχούηκε σ' τής νύχτας τό σκοτάδι :
"Μέσ' σ'τή θερμή τής μάνας μου άγκαλιά,
φτωχό πουλί, μικρό ξεπεταρόδι,
γεμάτο άκόμ' από γλυκά φιλιά,
ήμουν άγνό σάν τ' άπιαστο λουλοῦδι.
Μά, ξάφνου, σ' τήν άθήα μου καρδιά
τό πονηρό του έρωτα δοξάρι
μιά μαγεμέν' άφήκε σαΐτιά,
πληγή, γεμάτη ποίηση και χάρι.
Τότ' ένοιωσα του βίου τή χαρά
κι' όπον σταθώ, τό στόμα μου όλο ψάλλει !
χαρά σ'τον, π' αγαπάει τρυφερά
κι' αϊοθάναται τό στήθος του να πάλλη.»
ΧΡΥΣΟΥΝ ΞΙΦΟΣ

Σημ. Το άνωτέρω ποίημα μάς εστάλην υπό του
Χρυσού Ξίφους με τήν παράκλησιν να τό
δημοσιεύσωμεν καθόσον έπληροφορήθη από τον
φιλον του "Αλυτον Αίνιγμα ότι δύναται και
αυτό να λάβη μέρος εις τον διαγωνισμόν, όστις
διενεργείται τόρα μεταξύ αυτού και του Κύ-
ματος του Φαλήρου. Κριτάς τό Χρυσού
Ξίφος εκλέγει : τον Υποψήφιον Δαίμονα,
α, την Σκανδαλιάραν, τήν Τρικυμιώ-
δη Θάλασαν, τον Όθέλλον, και τον Πο-
δηλάτην.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ "ΕΣΠΕΡΟΥ,"

Παρακαλοῦνται οι μέλλοντες να αλλάξωσι κα-
τοικίαν να μάς δηλώσωσιν εγκαίρως τήν νέαν αυ-
τών διεύθυνσιν ίνα μη επέλθῃ διακοπή τής πρὸς
αυτούς αποστολής του φύλλου.

Συδρομή σας, φίλτατον Φάϊδ—ο—κλόκ, ελήφθη
και σε ευχαριστούμεν. Οι 12 συδρομηταί δεν είναι
άπαραίτητον να έγγραφούν ύφ' ένός μόνον αλλά και
υπό πολλών μαζύ. Ασιθμός λαχείου είναι ο επί τής
άποδείξεως αύξ. αριθμός. Διά τήν ώραϊνν κάρταν ευ-
χαριστούμεν.

Ευχαρίστως εγκρίνομεν τό ψευδώνυμόν σου, Γκρι-
νιάρη Νοικοκύρη. "Ο γ' Διαγωνισμός άρχεται από
του 13ου φύλλου αναμένομεν λύσεις.

Μα ρ μ α ρ υ γ α ί εστάλησαν, φίλτατον "Ιαπωνι-
κόν Χρυσάνθεμον. Δι' όπερ μάς έγράφετε, έχετε
μέγα λάθος καθόσον ο περι οῦ ο λόγος κύριος ουδέμιαν
σχέσιν έχει με τήν σύνταξιν και διαχείρισιν του φύλ-
λου. Ευχαριστούμεν πολύ διά νέας συδρομητριάς και...

Διήγημά σας, Κορωνίς, ελήφθη.
Δίδα Εύφρ. Παπαγιάννη. Συρο ν "Απηντήσα-
μεν ιδιαιτέρως.

Π. "Ασκήσεις ως και λύσεις ελήφθησαν, φίλτατε
"Ενδοξε Θαλασσοπέρε. Αναμένομεν τήν εξήγησιν
περι όσων γράφετε διά τό όνειρόν σας. "Ελλείπον φύλ-
λον εστάλη.

"Απηντήσαμεν ιδιαιτέρως, φίλτατον Ζιζάνιον Νεο-
λαίας.

Μετα μεγάλης χαράς εγκρίνομεν τό ψευδώνυμόν
σας, "Ονειρον. Πολύ σας ευχαριστούμεν διά τους
τόσους καλούς ύπερ του «'Εσπέρου» λόγους σας.

Μα ρ μ α ρ υ γ α ί εστάλησαν, φίλτατε Εύρωτα.
Συγχαρητήριά σας επί τῇ δημοσιεύσει του «'Ερωτος
τῆς Νηρηίδος» διεβιβάσαμεν εις τό "Αλυτον Αίνιγ-
μα. "Ο περι οῦ μάς γράφετε δεν είναι συδρομητής μας.

Κον Κ. Ν. Γάτον, "Ενταυθα. Συδρομή σας
ελήφθη και σας ευχαριστούμεν ως και δι' ύποσχεθεί-
σας ύμῶν ενεργείας.

Κον Γερ Κασσελίδην, "Ενταυθα. Διήγημά
σας ελήφθη.

Διήγημα και Π. "Ασκήσεις ελήφθησαν, Μαγικέ
Γριφε. Μα ρ μ α ρ υ γ α ί εστάλησαν.

Κον Κ. Νίκου. "Αγόριανην (Παρνασσί-
δος). Φύλλα εστάλησαν.

Συδρομή σας ελήφθη, Τρελλέ "Ερωσ, και σας ευ-
χαριστούμεν πολύ.

Συδρομή σας ελήφθη, "Υπολαίς τῆς "Αβάνης.
Δίδα "Αγγ. Χανδρινού, Πειραιά. Διεύθυνσις
ήλλάγη. Ευχαριστούμεν διά τήν νέαν συδρομητρίαν.

Διήγημά σας ελήφθη, "Ηλιακαί νύκτες.

Τό "Αλυτον Αίνιγμα μάς γράφει ότι καιτοι ήδύ-
νατο ν' άρνηθῇ τήν επανάληψιν του διαγωνισμού,
άφου ένίκησεν άπαξ, έν τούτοις δέχεται και πάλιν,
ίνα μη φανῇ ύπεκφεύγον τήν πρότασιν του Κύματος
του Φαλήρου και ήρίζει ως κριτάς τό "Ενοπλον
Ζιζάνιον, "Αγνωστον, Φιλόγελων Κόρην, Για-
σεμί και Καλύδην τῆς "Ερημίτιδος.

Μα ρ μ α ρ υ γ α ί επιθυμοῦν ν' ανταλλάξουν: Τό
Φάϊδ—ο—κλόκ με τήν Χρυσάλλιδα (με τό όνομά τῆς,
εί δυνατόν).—Τό "Ιαπωνικόν Χρυσάνθεμον με τήν
"Ελλάδα, "Υψιπέτην και Μῶμον (με τὰ όνόματά
των, εί δυνατόν).—"Η Πάλλουσα Καρδιά με όλας
τάς Καρδιάς και όλους τους Δαίμονας.—"Ο Εύ-
ρώτας με τον Φρά Διάβολον (με τὰ αρχικά), Ζι-
ζάνιον "Αρσακείου, Χιονισμένον Παρνασσόν (με
τό όνομά του, εί δυνατόν) και Δαίμονα τῆς Πλάκας.
—"Ο Τρελλός "Ερωσ με τήν Ξανθοπλόκαμον "Ελ-
ληνίδα και Ζιζάνιον "Αρσακείου.—"Ο Γάστων δε

Βαλλιέρ με τό Ζιζάνιον Νεολαίας και Τρικυμιώδη
Θάλασαν.—Τό "Αλυτον Αίνιγμα με τήν Καλύδην
τῆς "Ερημίτιδος (Γαλλιστί και "Ελληνιστί).—"Η
"Εσμεράλδα με τήν Λάτριδα του "Ωραίου, Βα-
σίλισσαν τῆς Καλλονῆς και Καλύδην τῆς "Ερημίτι-
δος.—Τό Πράσινο "Αλογο με τήν Καλύδην τῆς "Ερη-
μίτιδος, Αϊθριον Ούρανόν, "Εσμεράλδαν, Χρυσούν
Ξίφος, Δίδα "Αργ. "Ηλιάδου και "Εννεύα.—"Ο Πεθα-
μένος Ζωντανός με τήν Καλύδην τῆς "Ερημίτιδος, όλα
τά Ζιζάνια, Δίδα "Ολγαν Πατσιάδου, "Αστράϊαν, Εν-
νεύα, Φθινοπωρινήν Νυχτιάν, "Εσμεράλδαν και Πάλ-
λουσαν Καρδιάν.—"Ο Μπερτόδουλος με τήν Καλύ-
δην τῆς "Ερημίτιδος.—"Ο "Αρχηγός των Δαιμόνων
με τήν Καλύδην τῆς "Ερημίτιδος, Φιλόγελων Κόρην,
"Αστράϊαν, Πειραιώτην, Αϊθριον Ούρανόν, "Ενδο-
ξον Θαλασσοπέρων, "Αλυτον Αίνιγμα, Ούιλ-
λιαμ Ο. Κόλδερον, "Ωκεάνειον "Αφρόν, και Ζιζά-
νιον Πειραιώς.—Τό Τάγμα των Δαιμόνων με τήν
Καλύδην τῆς "Ερημίτιδος.—"Η Σκανδαλιάραν με τήν
Καλύδην τῆς "Ερημίτιδος ("Ελληνιστί και Γαλλιστί).
—"Η Δίς "Ιφιγένεια Μπρισιμιτζάκη με τήν Καλύ-
δην τῆς "Ερημίτιδος.—"Ο "Υψιπέτης με τήν Κα-
λύδην τῆς "Ερημίτιδος.—"Η Άνοικτή Καρδιά με
τήν Καλύδην τῆς "Ερημίτιδος, "Εννεύα, "Απειρον
Νέηλυν, Αϊθριον Ούρανόν και "Υψιπέτην.—"Ο
Ποδηλάτης με τήν Καλύδην τῆς "Ερημίτιδος, Κρο-
κόπεπλον "Ηώ, Τοξότιδα "Αρτέμιδο, Βράχον τῆς
Φρεαττύος, "Εσμεράλδαν, Μαγευτικήν Ποσειδωνίαν,
Ζιζάνιον Πειραιώς.—"Ο Φρίξος με τήν Κα-
λύδην τῆς "Ερημίτιδος, και Βράχον τῆς Φρεαττύος.
—Τό Πρωτον Πύρ με τήν Καλύδην τῆς "Ερημί-
τιδος και "Αλυτον Αίνιγμα.—"Ο Χιονισμένος Παρ-
νασσός με τήν Καλύδην τῆς "Ερημίτιδος, "Αλυτον
Αίνιγμα "Αστράϊαν, Μαγευτικήν Ποσειδωνίαν, "Υψι-
πέτην και "Εννεύα.—"Η "Ερωτομανής με τήν "Α-
στράϊαν Καλύδην τῆς "Ερημίτιδος, Μαυροθαλασ-
σίτην, "Εσπερον, "Αλυτον Αίνιγμα και "Ονειροπόλον
Ναύτην.—"Ο "Εννεύς με τό Ζιζάνιον Νεολαίας,
Καλύδην τῆς "Ερημίτιδος, και Δίδα Πολυκρίτην
Δασκαλάκη.—"Η "Εσπερμένη Καλλονή με τον "Ονει-
ροπόλον Ναύτην, Μουσικόν "Ονειρον, Μυροδόλον
Πνοήν, "Αστράϊαν, Φάϊδ—ο—κλόκ, Μαντζαφλώ-
ρον, κ Γ. Κασσελίδην, Ζιζάνιον Πειραιώς, Λευ-
κόν "Αλυστον Κύμα και Ούίλλιαμ Ο. Κόλδερον —
"Η Καλύδη τῆς "Ερημίτιδος με τήν Φθινοπωρινήν
Νυχτιάν.—Τό Κύμα του Φαλήρου με τό Φάϊδ—ο-
κλόκ.—"Ο Βασιλεύς του "Αργους με τήν Χρυσάλλιδα
και "Αρχηγόν των Ζιζανίων με τ' αληθῆ των όνόματα)
—Τό Μουσικόν "Ονειρον με τό Ζιζάνιον του "Ωδείου,
Βασιλέα των "Αγρίων, και Δίδα "Ολγαν Πατσιάδου.
—"Ο κ. Γερ Κασσελίδης με τήν "Αγωνισσαν Καρ-
διάν, Φιλόγελων Κόρην, "Ανοκτῆν Καρδιάν και
Μυροέσσαν Αύραν.—Τό "Αλυτον Αίνιγμα με οι-
ονδήποτε και οϊανδήποτε ήθελε τό τιμήσει Κινεζιστί,
"Αβυσσινιστί και "Ιερογλυφιστί πρὸς δε "Ελληνιστί με
όλα τὰ ψευδώνυμα τὰ περιέχοντα άνθη και άρώματα.
—"Ο Βράχος τῆς Φρεαττύος με τὰς Δίδας Βασ.
Τσάμπηρα, "Ιφιγ. Μπρισιμιτζάκη και Λάτριδα Μου-
σικῆς (με τ' αρχικά, εί δυνατόν).—"Η Τοξεύτρια
"Αρτεμις με τον Μεφιστοφελή και "Ιουλιαν δε Μον-
τές.—"Η Δίς "Ολγα Πατσιάδου με τήν Δίδα "Ελέ-
νην Βοηκλή, "Αγγελον Αύγερινόν και Sejin.—
"Ο Αϊθριος Ούρανός με τήν "Ελλάδα, Καρδιάν
Μουσικῆς, "Αλυτον Αίνιγμα, "Ενοπλον Ζιζάνιον,
και Καλοματιανήν.—"Ο "Αρχηγός των Ζιζανίων
με όλα τὰ Ζιζάνια, όλας τὰς Λάτριδας, "Ανεκφρα-
στον "Ερωτα, Σκανδαλιάραν και Σκάνδαλον "Αρ-
σακείου.

Των καθυστερούντων τετράδια Μα ρ μ α ρ υ γ α ί ν
θα δημοσιευθούν τὰ όνόματα έν τῷ έ π ο μ ε ν ω

φύλλω άν δεν σπεύσουν να αποστείλουν τὰ καθυ-
στερούμενα. Προτάσεις δε αυτών περι ανταλλαγῆς δε
θα δημοσιευονται άν δεν ανταποδώσουν τὰ σφειλό-
μενα τετράδια.

Χαιρετισμοί, πληροφορίαί κ. λ. π. "Ο Πε-
ριηγητής δηλοῖ εις τό "Αλυτον Αίνιγμα ότι είναι
αμετάτρεπτος εις τὰς αποφάσεις του ώστε πε-
ριττή ή φροντίς περι εξευμενίσεως και πληροφορεί
τήν Λάτριδα του "Ωραίου ότι δεν δύναται να εκ-
πληρώσῃ δυστυχῶς τήν σύστασιν τῆς διότι οὔτω θα
υπερέβαινε νόμον τινά των περιηγητῶν, όστις ήρῆτος
διατάσσει αυτούς να υπομένωσι τὰ πάντα και να άπο-
θνήσκωσιν άκόμη χάριν... των περιηγησεων.—"Η
Τοξεύτρια "Αρτεμις συμβουλεύει τήν Βασιλίδα των
"Αγρίων τόρα πού πῆρε τό δίπλωμα να αποβάλῃ
τήν άγριότητα διότι ύπάρχει φόβος να κατασπαράξῃ
τὰ παιδιὰ του σχολείου τῆς και ζητεῖ συγγνώμην από
τό "Αλυτον Αίνιγμα διότι ήργησε να του άπαν-
τήσῃ προελθούσης τῆς άργοποιίας ένεκα μακροῦ τα-
ξειδίου.—"Ο Βασιλεύς του "Αργους πληροφορεῖ τήν
Νύμφην του "Αργολικοῦ ότι μεθ' όλας τὰς έρεύνας
του δεν ήδυνήθη ν' ανακαλύψῃ εις ποίαν άκραν του
βασίλειου του κρύπτεται και ερωτᾷ τον Βασιλέα των
"Αγρίων πῶς περνᾷ μεταξύ των άγρίων ενῶ αυτός
είνε εκ τῆς φυλῆς μας και του γένους Μουρούζη, άν
δεν άμφιβάλλῃ —"Ο "Αρχηγός των Ζιζανίων πλη-
ροφορεῖ τήν Καρδιάν Γρανίτην ότι αἱ μελέται πρὸς
απόκτησιν στρατηγικῶν γνώσεων άρμόζουν εις Δίδας
και όχι μόνον του Κισβάντη αλλά και του Μ. Ναπο-
λέοντος αυτός δε ως Ζιζάνιον και διή αρχηγός δεν έχει
ανάγκην μελετῶν, λυπεῖται δε ότι παρεγνώρισε τήν
σημασίαν του Ζιζανίου τέλος δε τήν παρακαλεῖ πολύ,
άφου μελετήσῃ καλῶς, να λυθῇ τό ζήτημα διά τινος
διαγωνισμοῦ, άφου τό Ζιζάνιον Νεολαίας κοιμάται.
"Ο ίδιος ασπάζεται τον "Ρωμαντικόν και Ταιν-Ταῶν,
όν συμβουλεύει ν' αφήσῃ τό τάβλι και συγχαίρει τήν
Εύτυχῇ θνητῆν διά τήν ταχεῖαν άπάντησιν των β'
Μα ρ μ α ρ υ γ α ί ν !!! πρὸς δε τήν παρακαλεῖ να τῷ
καταστήσῃ γνωστόν τον τρόπον δι' οῦ έγένετο εὐτυχῆς.
—"Ο "Υψιπέτης χαιρετᾷ τήν Λεωφόρον "Αθηνᾶς
και Λάτριδα Μουσικῆς και παρακαλεῖ τήν Λάτριδα
του "Ωραίου να τον πληροφορήσῃ τί έκαμε διά τήν
γνωστῆν ύπόθεσιν.—"Η Φθινοπωρινή Νυχτιά δεν
δύναται ν' ανταλλάξῃ Μα ρ μ α ρ υ γ α ί με τον Δόν
Σατανᾶν καθότι τό ψευδώνυμόν του πολύ τήν φοβί-
ζει και συγχαίρει τον Κόκκινον Νεκρόν διά τὰ ποιή-
ματά του και τῷ συνιστᾷ άλλοτε να μην είναι τόσω
εἴρων.—"Η Χρυσάλλις συγχαίρει τον κ. Ν. "Αγ-
γέλου διά τήν ώραϊαν μετάφρασιν του και τον ερωτᾷ
διατί είναι τόσον άμελής εις τήν αλληλογραφίαν του ;
—Τό "Ερατεινόν "Ομμα ερωτᾷ τήν Καρδιάν υπό
Πέτραν διατί δεν εκπληροῖ τὰς αἰτήσεις ; τοῦλάχι-
στον ας δηλώσῃ ότι δεν ανταλλάσσει... άλλ' ήδη έν-
νοεῖ—ας έψονται ή βράκες.—"Η Μούσα Θάλεια
άσπαζεται τήν Λεωφόρον "Αθηνᾶς.—"Η "Ελλάς
πληροφορεῖ τό Ζιζάνιον Πειραιώς ότι πολύ εύκόλως
ήνοήθη.—"Ο Ζό-ζό ερωτᾷ τό Ζιζάνιον Πειραιώς
πῶς τὰ επέρασε στήν εκδρομήν και χαιρετᾷ τον
"Ωκεάνειον "Αφρόν όν συμβουλεύει άλλοτε να θέτῃ
στηρίγματα εις τό καπέλλο του.—"Ο "Ονειροπόλος
Ναύτης κατά τὰ άνα τον "Αργολικόν πλήρη μαγείας
και όνειρων ταξειδιά του είναι βέβαιος ότι θα συνήν-
τησε τήν Νύμφην του "Αργολικοῦ όθεν και τήν
παρακαλεῖ όπως άποδείξῃ τοῦτο δι' ανταλλαγῆς Μα ρ
μ α ρ υ γ α ί ν.—"Ο Κατακτητής Καρδιῶν δέχεται τήν
υπό του Περιηγητοῦ προταθείσαν αλληλογραφίαν και
αναμένει επιστολήν του, παρακαλεῖ τον Σαμπινιδό
να ανταλλάξουν Μα ρ μ α ρ υ γ α ί με τ' αληθῆ όνό-
ματά των άφου διατείνεται ότι τον γνωρίζει και άπαν-
τᾷ εις τήν Λάτριδα τοῦ Μπεζικ ότι διέταξε τον

άνωτατον γραμματέα του να έρευνήση τους καταλόγους των κατακτήσεων του ίνα ίδη ποίον αριθμόν φέρει ή τελευταία κατάκτησίς του.—Τό Κύμα του Φαλήρου άπορεί πώς άκόμει ή 'Αχόρταγη 'Αγάπη δέν τό έπεσκέφθη, εύχριστεί θερμώς την Φθινοπωρινήν Νυχτιάν διά τή συγχαρητήιά της, και τής λέγει: «Ίδού περίστασις ν' άποδειξη την προτίμησιν της τόρα κατά την επανάληψιν του διαγωνισμού». Τό ίδιον μένει υπόχρεων διά τή συλλυπητήρια του 'Αλύτου Αίνιγματος και του άπαντᾶ ότι αν πράγματι έπιθυμή να γνωρισθώσι, διατί δέν έδέχθη την ανταλλαγήν Μα ρ μ α ρ υ γ ὶ ν ήν πρό καιρού του είχε προτείνει;—'Ο 'Ωκεάνειος 'Αφρός πληροφορεί την φιλότιμη 'Ελλάδα ότι έπιθυμεί να τή άποστείλῃ τās πρό καιρού ζητηθείσας Μα ρ μ α ρ υ γ ᾶς, άλλ' άναμένει την συγκατάθεσιν της! και πληροφορεί την 'Αγωνιώσαν Καρδίαν ότι άνυπομόνωσ άναμένει άπάντησιν εις τās σταλείσας αὐτῇ Μα ρ μ α ρ υ γ ᾶς.—'Η Τοξυθεΐα Καρδία χαιρετᾶ την 'Αχόρταγην 'Αγάπην.—Τό 'Αλυτον Αίνιγμα συγχαίρει τῇ Βασιλίδι τῶν Αγρίων διά τό ἄ ρ ι σ τ α και παρακαλεῖ την Σκανδαλίτραν να του 'πῆ τās ειλικρινεστάτας έντυπώσεις της περι του συγγραφέως του «Φιλήματος τῆς Μπεμπέκας» είτε διά του «'Εσπερου» είτε δι' ανταλλαγῆς Μα ρ μ α ρ υ γ ὶ ν.—'Η Καλύβη τῆς 'Ερημίτιδος δηλοῖ ότι ανταλλάσει Μα ρ μ α ρ υ γ ᾶς διά 2 πάντοτε τευχῶν.—'Ο Βράχος του Φαλήρου άπαντᾶ εις την Βασιλίδα τῶν 'Αγρίων ότι οὐδέποτε έφοβήθη από κᾶτι ακίνδονα κ υ μ α τ ᾶ κ ι α διότι εἶνε αδιάσειστος πρός δέ τῇ συνιστᾶ ν' άφίση και μιᾶ φορά τούς άγρίους υπηκόους της και να επισκεφθῇ και τό Φάληρον ὄπου και αὐτός μένει.—'Η Μελαγχολική 'Ερημίτις συμβουλεύει την Καλύβην τῆς 'Ερημίτιδος να προσέχη μη πυροποληθῇ υπό τῶν Δαιμόνων και πληροφοροῖ την Βασιλίδα τῶν 'Αγρίων ότι τό Νο 13 την εύχριστεί και δέν τῇ δίδει τό παραμικρόν βάρος.—'Η 'Ερωτομανῆς χαιρετᾶ ὄλους τούς Δαίμονας ιδιαίτέρως δέ τόν 'Αρχηγόν των, συμβουλεύει τόν 'Εσπερον να προσέχη τό σ τ α κ τ ῖ της και τέλος δηλοῖ εις τό 'Αλυτον Αίνιγμα ότι πολύ έπιθυμεί να γνωρισθῇ μαζί του και τό παρακλεῖ να την πληροφορήσῃ τί γίνεται ὁ Σουζιρέκος ὁ Γ' και Χιμπατζίκια ή Β'.—'Ο 'Αρχηγός τῶν Δαιμόνων εκ μέρους ὄλων τῶν ὄπαδῶν του προκαλεῖ εις γενικόν συναγωνισμόν ὄλα τᾶ Ζιζάνια υπό την διευθυνσιν του 'Αρχηγού των και δηλοῖ ότι θα βραβεύσῃ τό καλλίτερον τετράδιον Μα ρ μ α ρ υ γ ὶ ν διά μιᾶς μεγάλης έλαιογραφίας μόλις άποτελέσῃ έν λεύκωμα εκ 30 τοιούτων.—'Ο Βράχος τῆς Φρεαττύος άσπάζεται πάντας τούς έν Πειραιεῖ συνδρομητάς και συνδρομητριάς μας.—Τό 'Αλυτον Αίνιγμα προσφωνεῖ τούς Δαίμονας ὡς εὐ παρεστήσαν και τούς εύχεται να .. πάρη ὁ ένας τόν άλλον και πληροφοροῖ την Βασιλισσαν τῆς Καλλονῆς ότι τό βραβεῖον δέν τούς ελκύει διότι οὐδέποτε ένέκυψεν εις θρησκειτικᾶς μελέτας θά προύτιμα κανέν βασιλικώτερον δῶρον.—'Ο 'Αστήρ τῆς 'Ανατολῆς χαιρετᾶ τόν Καρδιοκλέφτην Δαίμονα, Μικρόν Δαίμονα, Γάστωνα δέ Βαλλιέρ και ὄλας τās 'Αρσακειάδας συνδρομητριάς μας πρός δέ έρωτᾶ την Τρικυμιώδη 'Οθάσσαν διά ποίον λόγον δέν έπῆγεν εις τᾶ Λουτρά τῶν Μεθάνων ὄπου ἤτο; ἔχασε πολλές διασκεδάσεις.—'Η Φιλόγελωσ Κόρη χαιρετᾶ την Δίδα 'Ολγαν Πατσιαδου, ήν έγνωρίσε καθ' ὄν χρόνον μετ' αὐτῆς έδιδε διπλωματικᾶς εξετάσεις έν τῷ έσωτερικῷ 'Αρσακειῶ και τās Διδας Χρῦση και Μ. Μεσοηνέζη. 'Η ίδια συνιστᾶ εις τό 'Αλυτον Αίνιγμα, οὐ τās Μα ρ μ α ρ υ γ ᾶς ἔλαβε, να γελᾶ άκαταπαύστως εἰν έπιθυμῇ να διαρρεύσῃ ὁ βίος του εύτυχῆς και χαιρετᾶ την Χυσαλλίδα, ήν έμάν-

τευσεν.—Τό 'Εαρινόν 'Αρωμα άσπάζεται την Δίδα 'Ολγαν Πατσιαδου, ήν συγχαίρει διά τᾶ βραβεῖα και παρακαλεῖ να μη έπαρμόσῃ ὅτι εἶπε καθότι ὡς φίλη έπιθυμεί πολύ να την γνωρίσῃ.—'Ο Περιγητής έρωτᾶ την Τρωθεΐσαν Καρδίαν διατί δέν ηῦδόκῃσε να τῷ άποστείλῃ Μα ρ μ α ρ υ γ ᾶς άφοῦ ἔλαβεν ιδικάς του, μήπως διότι τό τραυμά της εἶναι μεγάλον; 'Ο ίδιος συγχαίρει τό 'Ερατεινόν 'Ομμα διά τό βραβεῖον του 'Ωρείου και έρωτᾶ τό Ζιζάνιον Νεολαίας αν δέχεται να τό πάρη εις περιοδείαν, να ησυχάσουν τούλάχιστον οἱ ἄλλοι.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αί λύσεις δεκταί μέχρι τῆς 15ης 'Οκτωβρίου ε. ε.

109. Δεξιόγραφος.

Τό πρῶτόν μου εἶναι πρόθεσις, πόλις τό δευτερόν μου. Θεός να δώσῃ να μην ἰδῆς ποτέ τό σύνολόν μου.
'Εστέλη υπό του Σκανδάλου του 'Αρσακειου.

110. Στοιχειόγραφος.

"Αν έν γράμμα άφαιρέσῃς από άκρωτήριο γνωστό, άπορώ πῶς θα δυνηθῆς, ἄνθος εκ τῶν γνωστῶν να βρῆς.
'Εστέλη υπό του κ.Γεω. Αντινου.

111. 'Αναγραμματισμός.

Οἱ χριστιανοί με προσκυνοῦν αν μ' αναγραμματισῆς εις τόν Σαικασπῆρειον 'Αμλετ τρέξε να με ζητήσῃς.
'Εστέλη υπό του Βασιλέως το 'Αργους.

112. 'Ερώτησις.

Τί αναγγεοῖ ίνα γίνῃ τις συγγραφεύς;
'Εστέλη υπό του Μαρικου Γεῖου.

113-114. Μεταμορφώσεις.

- 1) Τό "Αγριος διά πέντε μεταμορφώσεων να γίνῃ "Ηπιος.
- 2) Η Γαλῆ δι' ὄκτω μεταμορφώσεων να γίνῃ 'Αετός.

115. Σταυρός.

* * * * *
Οἱ κίθιοι σταυροί άποτελοῦν τό ὄνομα ἀρχαίου βασιλέως οἱ δέ βριζάντιοι δυτάρε-
* * * * *
* * * * *
* * * * *
* * * * *
* * * * *
* * * * *
* * * * *

116. Φύρδην Μίγδην.

ητζω ο σπετορε.
'Εστέλη υπό του Γαβδ-ο κλόκ.

117-118. Φωνηεντόλιπα.

- 1) νσ—σ—ς—*—*—μσ—σσν.
- 2) τν—πνν—πλνν—μν—πντ—τ—γθ—*—θ.
'Εστέλησαν υπό τις Λωφῶρον 'Αθῆνας.

119-121. 'Ελλιποσύμφωνα.

- 1) α—αα—εια—ει.
- 2) ακααα—ειαι—οτηα.
'Εστέλησαν υπό του κ.Γεω. Αντινου.
- 3) ουεια—ιη—αιο—ει—ο—αα—αω—ου—ιιου—
εου—εεα.
'Εστέλη υπό τις 'Αχόρταγης 'Αγάπης.

122. 'Ελλιποσύμφωνον μετᾶ φωνηεντολίπου.

σπρ—αι—*—υη—τς—*—αιεια—γνσ—εει—ιθρπ.
'Εστέλη υπό της 'Αχόρταγης 'Αγάπης.

123. Γρίφος.

	KI				
		ι			
	ύλ	ιαθ	†	θ	ια
	ΙΑ			θ	
				ια	

'Εστέλη υπό του 'Αλύτου Αίνιγματος